quod prelatus scribens, preposito[21] suo nomine[22], debet scribere[23] Dei gratia, postea debet[24] ponere suum titulum, i. e. nomen ecclesie, ad quam noscitur titulatus, ord[inem][25], si sit archiepiscopus, vel episcopus, sive[26] abbas, cleri mansuetud[inem][25], quia debet dicere „licet indignus, quamvis[27] immeritus, etiam suffragantibus meritis". Iste[28] quoque versiculus solet suo[29] loco laicis potentioribus adaptari, posito in[30] loco ecclesie laicalis[31] nomine dignitatis, et[32] quod se[33] immeritos[34] non appellent[35].

10. HIC DOCET[1], QUOD SALUTATIO SIT[2] DIVERSIMODE ORDINANDA[3].

Et est[4] notandum, quod magnus semper[5] potest dicere Dei[6] gratia, nisi scribat summo pontifici vel regi, eo[7] quod tunc[8] hoc possit et debeat humilitatis causa tacere[9]; nam summus pontifex nunquam ponit in suis litteris Dei gratia, sed[10] quia imitator est humilis Christi[11], dicit[12]: „Innocentius[13] episcopus, servus servorum Dei etc."[14]. Et est[15] notandum, quod mediocres vel[16] minores persone non debent[17] de se dicere Dei gratia, quia quodammodo[18] hoc verbum arrogantium, vel dignitatem magnam[19], vel magnificentiam importare[20] videtur[21]. Electus autem

---

9,

[21] posito W 1., Me., E. — [22] fehlt He. — [23] ponere He. — [24] debet ponere fehlt, titulum suum He. — [25] ordo . . . mansuetudo Hss. — [26] fehlt He. — [27] quamvis sit (sit fehlt W 2.) meritus et etiam W 1., Me., W 2., M 1., B., E. — [28] iste—immeritos fehlt M 1. — [29] etiam suo He. — [30] fehlt He. — [31] laicis verb. wie oben Me. — [32] tamen/immeritos se appellant He. — [33] est verb. wie oben W 2. — [34] meritos W 1., Me., M 1., B., E., merito verb. zu meritos W 2. — [35] appellerent M 1., B.

10.

[1] docetur W 1. (I., T.), Me. (I., T.), M 1. (I.), B. (I.), E. (I., T.). — [2] est W 1. (T.). — [3] Rubr. fehlt. He.; Rubr. 11 eingetragen E. (T.). — [4] fehlt Me. notandum est W 2., M 1. — [5] potestas semper W 1., quoque semper M 1. — [6] de se Dei He. — [7] et tunc debet hoc humilitatis He. — [8] hoc tunc W 1. — [9] tangere verb. wie oben Me. — [10] et W 2. — [11] Christis verb. wie oben Me. — [12] dicet W 2., B. — [13] Honorius W 1.; N. (Me.), Nicolaus E., Gregorius W 2., M 1., B. — [14] Hier Abschnitt und Rubr. 11 W 1., Abschnitt u. Rubr.: „Quando dicenda Dei gratia" He., vgl. Proëmium I, A. 1. — [15] fehlt Me., B., notandum est M 1. — [16] persone vel minores non He. — [17] debeant Me. — [18] hoc verbum quodammodo He. — [19] vel magnificentiam magnam importare W 1. — [20] reportaret verb. wie oben, videtur erg. W 2. — [21] Hier Abschnitt u. Rubrum: „Qualiter scribetur in clero et extra" He., vgl. Proëmium I. A. 1.